

U P P L A N D

Årsbok

*för medlemmarna i
Upplands Fornminnes-
förening*

1941

UPPLANDS
FORNMINNESFÖRENINGENS
FÖRLAG

R e d a k t i o n :

NILS SUNDQUIST
(Årsbokens redaktör)

NILS ÅLENIUS
H E L G E G A D

UPPSALA 1941

ALMQVIST & WIKSELLS BOKTRYCKERI-A.-B.

S **DESSA DAGAR** när krigets åskor dåna ute i världen, riken falla och gamla sanningar ställas under debatt är det som en våg av nationellt uppvaknande ginge över vårt land. Kanondånet liksom har väckt oss ur en lång sömn. Med nya ögon betrakta vi våra näraliggande ting, vårt hem, vår bygd, våra andliga och materiella tillgångar.

Egentligen är det tragiskt att det skall behövas hot om ofred för att vi skola inse och erkänna våra egna nationella värden. Det hade varit riktigare att vi redan under lugnare förhållanden varit lika måna om vårt kulturarv. Men människan är nu en gång sådan att hon märker hur stort ett värde är först när det ställs inför hotet att förintas.

När världsbranden utbröt funnos förvisso siare som spådde, att all andlig och kulturell verksamhet skulle starkt decimeras. Vi skulle endast ägna oss åt våra materiella resursers förkovran. Denna tanke baserade sig på det enorma krav som situationen ställde på varje individ. Men det skulle dock bli

alltmera klart att vid sidan om den materiella upprustningen fanns behov av en andlig. Överallt framträdde behov av att få problem belysta, kunskaper berikade, frågor besvarade. Ej minst gällde detta sådant som berör vår kulturs ålder och särart.

Denna sinnesstämning synes i hög grad också ha besjälats Upplands befolkning. Otaliga äro bevisen på det behov av kunskaper och upplysning som finnes. Glädjande är för de i landskapets kulturminnesvård arbetande hembygdsföreningarna och deras ledare, att även deras verksamhet nu verkligen på allvar uppmärksammas.

Upplands Fornminnesförening, som i dessa tider mer än tillförne känner sig ha en uppgift att fylla och som särskilt under det senaste året starkt erfarit vår verksamhets säkra förankring i vida kretsar av hela landskapets befolkning, framställer den förhoppningen att medlemsskarorna skola växa än mera. Det borde ej vara omöjligt för oss att fördubbla vårt antal. Någonting sådant skulle låta sig göra om varje nu inregistrerad medlem värvade en ny medlem. Vi skulle på detta sätt kunna bilda en ännu fastare krets, som genom fasthållandet vid och bevarandet av det vi anse vara av omistligt värde i vårt kulturarv i ej ringa mån kunde bidra till vårt landskaps och vårt folks andliga upprustning.